

Dansk udgave

Retsforskrifter

60. årgang

7. juni 2017

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

DIREKTIVER

- ★ Rådets direktiv (EU) 2017/952 af 29. maj 2017 om ændring af direktiv (EU) 2016/1164, for så vidt angår hybride mismatch med tredjelande 1

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/953 af 6. juni 2017 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende formatet og tidsfristerne for positionsrapporter fra investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver markedspladser, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter ⁽¹⁾ 12
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/954 af 6. juni 2017 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾ 14

AFGØRELSE

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2017/955 af 29. maj 2017 om ændring af beslutning 2008/376/EF om vedtagelse af Kul- og Stålforskningsfondens forskningsprogram og om de flerårige tekniske retningslinjer for dette program 17
- ★ Rådets afgørelse (Euratom) 2017/956 af 29. maj 2017 om vedtagelse af det supplerende forskningsprogram for højfluxreaktoren i 2016-2019, som skal udføres af Det Fælles Forskningscenter for Det Europæiske Atomenergifællesskab 23

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/957 af 6. juni 2017 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af rensed terephthalsyre og salte deraf med oprindelse i Republikken Korea	27
★ Afgørelse nr. 2/2015 truffet af Associeringsudvalget EU-Chile af 30. november 2015 om erstatning af artikel 12 i afsnit III i bilag III til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side, for så vidt angår direkte transport [2017/958]	35

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/952**af 29. maj 2017****om ændring af direktiv (EU) 2016/1164, for så vidt angår hybride mismatch med tredjelande**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er absolut nødvendigt at genoprette tilliden til retfærdigheden i skattesystemerne og at sætte regeringerne i stand til effektivt at udøve deres skattemæssige suverænitet. Derfor har Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) fremsat anbefalinger om konkrete tiltag som led i initiativet mod udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS).
- (2) De endelige rapporter om de 15 OECD-tiltag til bekæmpelse af BEPS blev offentliggjort den 5. oktober 2015. Rådet udtrykte tilfredshed med dette resultat i sine konklusioner af 8. december 2015. Desuden understregede Rådet i sine konklusioner behovet for at finde fælles, men fleksible, løsninger på EU-plan, som er i overensstemmelse med OECD's konklusioner vedrørende BEPS.
- (3) Som reaktion på behovet for en mere fair beskatning og navnlig med henblik på opfølgning af OECD's konklusioner vedrørende BEPS forelagde Kommissionen den 28. januar 2016 en pakke af foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse. Som led i denne pakke vedtog Rådet direktiv (EU) 2016/1164 ⁽³⁾ om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse.
- (4) Direktiv (EU) 2016/1164 fastsætter en ramme for håndtering af hybride mismatch.
- (5) Det er nødvendigt at fastsætte regler, der i størst muligt omfang neutraliserer virkningerne af hybride mismatch. I betragtning af, at direktiv (EU) 2016/1164 kun omfatter hybride mismatch, der opstår i samspillet mellem medlemsstaternes selskabsskattesystemer, udsendte Økofinrådet den 12. juli 2016 en erklæring, hvori det

⁽¹⁾ Udtalelse af 27.4.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽²⁾ Udtalelse af 14.12.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽³⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1).

anmodede Kommissionen om senest i oktober 2016 at forelægge et forslag om hybride mismatch, der omfatter tredjelande, for at fastsætte regler, som er i overensstemmelse med og lige så effektive som de regler, der anbefales i OECD's endelige rapport fra 2015 vedrørende aktion 2 om neutralisering af virkningerne af hybride mismatch-arrangementer (»OECD's BEPS-rapport om aktion 2«), med henblik på at opnå enighed inden udgangen af 2016.

- (6) I direktiv (EU) 2016/1164 anerkendes det bl.a., at det er afgørende, at der arbejdes videre med andre hybride mismatch, f.eks. i forbindelse med faste driftssteder. På baggrund heraf er det vigtigt, at hybride mismatch, der involverer et fast driftssted, også omfattes af det nævnte direktiv.
- (7) For at skabe en ramme, der er i overensstemmelse med og lige så effektiv som OECD's BEPS-rapport om aktion 2, er det vigtigt, at direktiv (EU) 2016/1164 også indeholder regler om hybride overførsler, importerede mismatch og omhandler hele spektret af dobbelte fradrag for at forhindre skattesubjekter i at udnytte de resterende smuthuller.
- (8) Direktiv (EU) 2016/1164 indeholder regler vedrørende hybride mismatch mellem medlemsstaterne og bør derfor også indeholde regler om hybride mismatch med tredjelande, hvor mindst én af de involverede parter er et skattepligtigt selskab eller en enhed i tilfælde af omvendte hybride enheder i en medlemsstat, samt regler om importerede mismatch. Følgelig bør reglerne om hybride mismatch og mismatch mellem skattemæssige hjemsteder finde anvendelse på alle skattesubjekter, som er selskabsskattepligtige i en medlemsstat, herunder på faste driftssteder, eller på arrangementer, der anses som faste driftssteder, for enheder, der er hjemmehørende i et tredjeland. Reglerne om omvendte hybride mismatch bør finde anvendelse på alle enheder, som behandles som transparente i skattemæssig henseende i en medlemsstat.
- (9) Reglerne om hybride mismatch bør tackle mismatch, der skyldes dobbelt fradrag, konflikt i forbindelse med karakterisering af finansielle instrumenter, betalinger og enheder eller fordeling af betalinger. Da hybride mismatch kan føre til dobbelt fradrag eller fradrag uden medregning, er det nødvendigt at fastsætte regler, hvorefter den berørte medlemsstat enten nægter fradrag for en betaling, en udgift eller et tab eller kræver, at skattesubjektet medregner betalingen i sin skattepligtige indkomst, alt efter omstændighederne. Dog gælder disse regler kun for fradragsberettigede betalinger og bør ikke påvirke de generelle aspekter af et skattesystem, uanset om det er et klassisk system eller et godtgørelsessystem.
- (10) Hybride mismatch, der involverer et fast driftssted, opstår, når forskellene mellem reglerne i det faste driftsstedes jurisdiktion og hjemstedets jurisdiktion for fordeling af indtægter og udgifter mellem forskellige dele af samme enhed giver anledning til et mismatch i skattemæssige resultater, og omfatter de tilfælde, hvor et mismatchresultat opstår, fordi der ses bort fra et fast driftssted i henhold til lovgivningen i filialens jurisdiktion. Sådanne mismatchresultater kan føre til dobbelt fradrag eller fradrag uden medregning og bør derfor afskaffes. I tilfælde af tilsidesatte faste driftssteder bør den medlemsstat, hvor skattesubjektet er hjemmehørende, medregne den indkomst, der ellers ville blive henført til det faste driftssted.
- (11) Eventuelle tilpasninger, som skal foretages i henhold til dette direktiv, bør i princippet ikke påvirke fordelingen af beskatningsrettigheder mellem jurisdiktioner i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst.
- (12) For at sikre proportionalitet er det nødvendigt kun at omfatte de tilfælde, hvor der er en væsentlig risiko for, at hybride mismatch udnyttes til skatteundgåelse. Det er derfor hensigtsmæssigt at omfatte hybride mismatch, der opstår mellem hovedkontoret og det faste driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder af den samme enhed, hybride mismatch, der opstår mellem et skattesubjekt og dets tilknyttede selskaber, eller mellem tilknyttede selskaber samt hybride mismatch, der er et resultat af et struktureret arrangement, der involverer et skattesubjekt.
- (13) Mismatch, der navnlig skyldes enheders hybride karakter, bør kun være omfattet, hvis et af de tilknyttede selskaber som minimum har reel kontrol over de andre tilknyttede selskaber. I sådanne tilfælde bør det derfor kræves, at et tilknyttet selskab har interesser i skattesubjektet eller et andet tilknyttet selskab, eller omvendt, i form af stemmerettigheder, kapitalejerskab eller ret til at modtage udbytte på 50 % eller mere. Ejerskab eller rettigheder tilhørende personer, der handler sammen, bør sammenlægges med henblik på anvendelsen af dette kriterium.

- (14) For at sikre, at definitionen af »tilknyttet selskab« er tilstrækkeligt dækkende i forbindelse med reglerne om hybride mismatch, bør definitionen også omfatte enheder, der i regnskabsmæssig henseende er del af samme konsoliderede koncern som skattesubjektet, selskaber, hvor skattesubjektet har en væsentlig indflydelse på ledelsen, og omvendt selskaber, som har en væsentlig indflydelse på ledelsen af skattesubjektet.
- (15) Det er nødvendigt, at reglerne omfatter fire kategorier af hybride mismatch: for det første hybride mismatch, der skyldes betalinger under et finansielt instrument, for det andet hybride mismatch, der er konsekvensen af forskelle i fordelingen af betalinger til en hybrid enhed eller et fast driftssted, herunder som følge af betalinger til et tilsidesat fast driftssted, for det tredje hybride mismatch, der skyldes betalinger fra en hybrid enhed til sin ejer, eller ansete betalinger mellem hovedkontoret og det faste driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder, og for det fjerde dobbelte fradrag som følge af betalinger foretaget af en hybrid enhed eller et fast driftssted.
- (16) For så vidt angår betalinger under et finansielt instrument kan et hybridt mismatch opstå, når fradraget uden medregning kan henføres til forskelle i karakteriseringen af instrumentet eller betalinger under det. Hvis betalingsens karakter gør den berettiget til dobbelt skattnedslag i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion, såsom en skattefritagelse, en nedsættelse af skattesatsen eller kredit eller tilbagebetaling af skat, bør betalingen anses for at give anledning til et hybridt mismatch svarende til det deraf følgende manglende beløb. En betaling under et finansielt instrument bør dog ikke anses for at give anledning til et hybridt mismatch, når det skattnedslag, der ydes i betalingsmodtagerens jurisdiktion, udelukkende skyldes betalingsmodtagerens skattemæssige status eller den omstændighed, at instrumentet er underkastet en særlig ordning.
- (17) For at undgå utilsigtede resultater i samspillet mellem reglen om hybride finansielle instrumenter og de krav til tabsabsorberingsevne, som banker er pålagt, og uden at dette berører statsstøttereglerne, bør medlemsstaterne kunne udelukke koncerninterne instrumenter, der er udstedt med det ene formål at opfylde udsteders krav til tabsabsorberingsevne og ikke for at undgå skat, fra anvendelsesområdet for dette direktiv.
- (18) For så vidt angår betalinger til en hybrid enhed eller et fast driftssted kan et hybridt mismatch opstå, når fradraget uden medregning er en følge af forskelle i reglerne for fordelingen af denne betaling mellem den hybride enhed og dens ejer i tilfælde af en betaling til en hybrid enhed, mellem hovedkontoret og det faste driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder i tilfælde af en anset betaling til et fast driftssted. Definitionen af hybridt mismatch bør kun finde anvendelse, når mismatchresultatet skyldes forskelle i reglerne for fordeling af betalinger i henhold til lovgivningen i de to jurisdiktioner, og en betaling ikke ville give anledning til et hybridt mismatch, der under alle omstændigheder ville være opstået som følge af betalingsmodtagerens status som skattefritaget i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion.
- (19) Definitionen af hybridt mismatch bør også omfatte fradrag uden medregning, der er et resultat af betalinger til et tilsidesat fast driftssted. Et tilsidesat fast driftssted er ethvert arrangement, der anses for at give anledning til et fast driftssted i henhold til lovgivningen i hovedkontorets jurisdiktion, men som ikke anses for et fast driftssted i henhold til lovgivningen i den anden jurisdiktion. Reglen om hybridt mismatch bør dog ikke finde anvendelse, når dette mismatch under alle omstændigheder ville være opstået som følge af betalingsmodtagerens status som skattefritaget i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion.
- (20) For så vidt angår betalinger foretaget af en hybrid enhed til sin ejer eller ansete betalinger mellem hovedkontoret og det faste driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder, kan et hybridt mismatch opstå, når fradraget uden medregning er en følge af, at betalingen eller den ansete betaling ikke anerkendes i betalingsmodtagerens jurisdiktion. I dette tilfælde, hvor mismatchresultatet er en følge af den manglende fordeling af betalingen eller den ansete betaling, er betalingsmodtagerens jurisdiktion den jurisdiktion, hvor betalingen eller den ansete betaling anses for at være modtaget i henhold til lovgivningen i betalerens jurisdiktion. Som med andre hybride enheder og mismatch i forbindelse med filialer, som giver anledning til fradrag uden medregning, bør der ikke opstå noget hybridt mismatch, når betalingsmodtageren er fritaget for afgift i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion. For denne kategori af hybride mismatch vil et mismatchresultat imidlertid kun opstå,

i det omfang betalerens jurisdiktion giver mulighed for, at fradraget for betalingen eller den ansete betaling modregnes i et beløb, der ikke er dobbelt medregnet indkomst. Hvis betalerens jurisdiktion giver mulighed for, at fradraget fremføres til en efterfølgende skatteperiode, kan kravet om at foretage en justering i henhold til dette direktiv udskydes, så længe fradraget rent faktisk modregnes i indkomst, der ikke er dobbelt medregnet indkomst i betalerens jurisdiktion.

- (21) Definitionen af hybrid mismatch bør også omfatte dobbelte fradrag, uanset om de opstår som følge af betalinger, udgifter, som ikke behandles som betalinger i henhold til national ret eller som følge af tab fra ned- eller afskrivninger. Som med ansete betalinger og betalinger foretaget af en hybrid enhed, som er tilsidesat af betalingsmodtageren, bør et hybrid mismatch imidlertid kun opstå, i det omfang betalerens jurisdiktion giver mulighed for, at fradraget modregnes i et beløb, der ikke er dobbelt medregnet indkomst. Dette betyder, at hvis betalerens jurisdiktion giver mulighed for, at fradraget fremføres til en efterfølgende skatteperiode, kan kravet om at foretage en justering i henhold til dette direktiv udskydes, så længe fradraget rent faktisk modregnes i indkomst, der ikke er dobbelt medregnet indkomst i betalerens jurisdiktion.
- (22) Forskellige skattemæssige resultater, der udelukkende skyldes forskelle i den værdi, som henføres til en betaling, herunder gennem anvendelse af interne afregningspriser, bør ikke omfattes af et hybrid mismatch. Da jurisdiktioner desuden anvender forskellige skatteperioder og har forskellige regler for bestemmelse af, hvornår indkomst- eller udgiftsposter er afledt eller pådraget, bør disse tidsmæssige forskelle ikke generelt betragtes som årsag til mismatch i skattemæssig henseende. Men en fradragsberettiget betaling i henhold til et finansielt instrument, som ikke med rimelighed kan forventes at blive medregnet i indkomst inden for en rimelig tid, bør anses for at give anledning til et hybrid mismatch, hvis dette fradrag uden medregning kan henføres til forskelle i karakteriseringen af det finansielle instrument eller betalinger i henhold til det. Det bør forudsættes, at der kan opstå et mismatch, hvis en betaling i henhold til et finansielt instrument ikke medregnes i indkomst inden for et rimeligt tidsrum. En sådan betaling bør anses for medregnet i indkomst inden for et rimeligt tidsrum, hvis betalingsmodtageren medregner den inden for 12 måneder efter slutningen af betalerens skatteperiode eller som fastsat efter armslængdeprincippet. Medlemsstaterne kan kræve, at en betaling medregnes inden for et bestemt tidsrum for at undgå at give anledning til et mismatch og for at sikre skattekontrol.
- (23) Hybride overførsler kan give anledning til forskel i skattemæssig behandling, hvis det underliggende afkast på et finansielt instrument som følge af et arrangement til at overføre et finansielt instrument blev behandlet som værende afledt af mere end én af parterne i arrangementet. I sådanne tilfælde kan betalingen i forbindelse med den hybride overførsel give anledning til fradrag for betaleren, mens den af betalingsmodtageren behandles som afkast på det underliggende instrument. Denne forskel i skattemæssig behandling kan føre til et resultat med fradrag uden medregning eller til generering af en for stor skattecredit i den indeholdte skat for det underliggende instrument. Sådanne mismatch bør derfor afskaffes. For så vidt angår fradrag uden medregning bør der gælde samme regler som for neutralisering af mismatch fra betalinger i forbindelse med et hybridt finansielt instrument. For så vidt angår hybride overførsler, der er struktureret med henblik på at frembringe for store skattecreditter, bør den pågældende medlemsstat hindre betaleren i at anvende den overskydende kredit til at opnå en skattefordel, herunder gennem anvendelse af en generel regel om bekæmpelse af misbrug i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv (EU) 2016/1164.
- (24) Det er nødvendigt at fastsætte en regel, der giver medlemsstaterne mulighed for at tackle uoverensstemmelser i gennemførelsen og anvendelsen af dette direktiv, som fører til et hybrid mismatch, selv om medlemsstaterne handler i overensstemmelse med dette direktiv. Hvis der opstår en sådan situation, og hovedreglen i dette direktiv ikke finder anvendelse, bør en sekundær regel finde anvendelse. Anvendelsen af både hovedreglen og den sekundære regel gælder dog kun for hybride mismatch som defineret i dette direktiv og bør ikke berøre de generelle aspekter af en medlemsstats skattesystem.
- (25) Importerede mismatch opstår, når virkningen af et hybridt mismatch mellem parter i tredjelande forskydes til en medlemsstats jurisdiktion ved hjælp af et ikkehybridt instrument, hvorved de regler, der neutraliserer hybride mismatch, undergraves. En fradragsberettiget betaling i en medlemsstat kan bruges til at finansiere udgifterne til hybride mismatch. For at imødegå sådanne importerede mismatch er det nødvendigt at fastsætte regler, hvorefter der nægtes fradrag for en betaling, hvis den tilsvarende indkomst fra denne betaling direkte eller indirekte modsvares af et fradrag, der opstår i forbindelse med et hybridt mismatch, som giver anledning til et dobbelt fradrag eller et fradrag uden medregning mellem tredjelande.

- (26) Et mismatch i forbindelse med et skattesubjekt med to hjemsteder kan føre til et dobbelt fradrag, hvis en betaling, der foretages af et skattesubjekt med to hjemsteder, fradrages i henhold til lovgivningen i begge jurisdiktioner, hvor skattesubjektet er hjemmehørende. Da mismatch i forbindelse med skattesubjekter med to hjemsteder kan give anledning til dobbelte fradrag, bør de være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde. En medlemsstat skal nægte det dobbelte fradrag, der opstår i forbindelse med et selskab med to hjemsteder, i det omfang denne betaling er modregning i et beløb, som ikke er sidestillet med løn i henhold til lovgivningen i den anden jurisdiktion.
- (27) Målet for dette direktiv er at gøre det indre marked som helhed mere modstandsdygtigt over for hybride mismatch. Dette mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes ved, at medlemsstaterne handler hver for sig, da de nationale selskabsskattesystemer er meget forskellige, og da selvstændige tiltag fra medlemsstaternes side blot ville gentage den eksisterende fragmentering af det indre marked inden for direkte beskatning. Dette ville blot videreføre ineffektivitet og forvridninger i samspillet mellem forskellige nationale foranstaltninger. Resultatet heraf vil være manglende koordinering. På grund af hybride mismatches grænseoverskridende karakter og nødvendigheden af, at der vedtages løsninger for det indre marked som helhed, kan målet bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Direktivet fastsætter det nødvendige niveau af beskyttelse af det indre marked og sigter dermed udelukkende mod at opnå den grad af koordinering inden for Unionen, der er absolut nødvendig for at opfylde målet.
- (28) Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne anvende de relevante forklaringer og eksempler i OECD's BEPS-rapport om aktion 2 som en kilde til illustration eller fortolkning, i det omfang de er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og EU-retten.
- (29) Reglerne om hybride mismatch i artikel 9, stk. 1 og 2, finder kun anvendelse, i det omfang den situation, som involverer et skattesubjekt, giver anledning til et mismatchresultat. Der bør ikke opstå et mismatchresultat, når et arrangement er genstand for tilpasning i henhold til artikel 9, stk. 5, eller artikel 9a, og ligeledes bør arrangementer, der er underlagt tilpasninger i henhold til disse dele af dette direktiv, ikke være genstand for yderligere tilpasning i henhold til reglerne om hybride mismatch.
- (30) Når bestemmelserne i et andet direktiv, f.eks. bestemmelserne i Rådets direktiv 2011/96/EU ⁽¹⁾, fører til neutralisering af mismatch i skattemæssige resultater, bør det ikke være muligt at anvende reglerne om hybride mismatch i nærværende direktiv.
- (31) Fem år efter dette direktivs ikrafttræden bør Kommissionen foretage en evaluering af dets gennemførelse og aflægge rapport til Rådet herom. Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for denne evaluering.
- (32) Direktiv (EU) 2016/1164 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv (EU) 2016/1164 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle skattesubjekter, som er selskabsskattepligtige i en eller flere medlemsstater, herunder faste driftssteder i en eller flere medlemsstater for enheder, der er skattemæssigt hjemmehørende i et tredjeland.

2. Artikel 9a finder anvendelse på alle enheder, der behandles som transparente i skattemæssig henseende af en medlemsstat.»

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EUT L 345 af 29.12.2011, s. 8).

2) Artikel 2 ændres således:

a) Nr. 4), sidste afsnit, affattes således:

»Med henblik på artikel 9 og 9a gælder følgende:

- a) Hvis mismatchresultatet opstår i henhold til denne artikels nr. 9), første afsnit, litra b), c), d), e) eller g), eller når en tilpasning er påkrævet i medfør af artikel 9, stk. 3, eller artikel 9a, ændres definitionen af tilknyttet selskab, således at kravet om 25 % erstattes af et krav om 50 %.
- b) En person, der handler sammen med en anden person for så vidt angår stemmerettigheder eller kapitalejerskab af en enhed, skal anses som indehaver af deltagelse i alle stemmerettigheder eller hele kapitalen i den pågældende enhed, der er ejet af en anden person.
- c) Ved et tilknyttet selskab forstås også en enhed, der er del af samme konsoliderede koncern i regnskabsmæssig henseende som skattesubjektet, et selskab, hvor skattesubjektet har en væsentlig indflydelse på ledelsen, eller et selskab, som har en væsentlig indflydelse på ledelsen af skattesubjektet«.

b) Nr. 9) affattes således:

»9) »hybridt mismatch«: en situation, der involverer et skattesubjekt eller i forbindelse med artikel 9, stk. 3, en enhed, hvor:

a) en betaling under et finansielt instrument giver anledning til fradrag uden medregning, og:

- i) en sådan betaling ikke medregnes inden for et rimeligt tidsrum, og
- ii) det pågældende mismatchresultat skyldes forskelle i kvalificeringen af instrumentet eller betalingen i henhold hertil.

Med henblik på første afsnit anses en betaling i henhold til et finansielt instrument som indtægtsført inden for et rimeligt tidsrum, hvis:

- i) betalingen medregnes i betalingsmodtagerens jurisdiktion i en skatteperiode, som starter senest 12 måneder efter udgangen af betalerens skatteperiode, eller
 - ii) det er rimeligt at forvente, at betalingen medregnes i betalingsmodtagerens jurisdiktion i en fremtidig skatteperiode, og betalingsbetingelser er dem, som ville forventes at blive aftalt mellem uafhængige selskaber
- b) en betaling til en hybrid enhed giver anledning til fradrag uden medregning, og det pågældende mismatchresultat skyldes forskelle i fordelingen af betalinger til den hybride enhed i henhold til lovgivningen i den jurisdiktion, hvor den hybride enhed er etableret eller registreret, og jurisdiktionen for enhver person med en deltagelse i denne hybride enhed
 - c) en betaling til en enhed med et eller flere faste driftssteder, der giver anledning til fradrag uden medregning, og det pågældende mismatchresultat skyldes forskelle i fordelingen af betalinger mellem hovedkontoret og det faste driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder af samme enhed i henhold til lovgivningen i de jurisdiktioner, hvor enheden opererer
 - d) en betaling giver anledning til fradrag uden medregning som følge af en betaling til et tilsidesat fast driftssted
 - e) en betaling foretaget af en hybrid enhed giver anledning til fradrag uden medregning, og det pågældende mismatch skyldes den omstændighed, at betalingen er tilsidesat i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion
 - f) en anset betaling mellem hovedkontoret og det faste driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder giver anledning til fradrag uden medregning, og det pågældende mismatch skyldes den omstændighed, at betalingen er tilsidesat i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion, eller
 - g) et dobbelt fradrag forekommer.

Med henblik på nr. 9) gælder følgende:

- a) En betaling, der udgør det underliggende afkast på et overført finansielt instrument, må ikke give anledning til et hybridt mismatch i henhold til første afsnit, litra a), når betalingen foretages af en værdipapirhandler i forbindelse med en hybrid overførsel på markedet, forudsat at betalerens jurisdiktion kræver, at værdipapirhandleren medtager alle beløb, der modtages vedrørende det overførte finansielle instrument, som indkomst.
- b) Et hybridt mismatch opstår kun i henhold til første afsnit, litra e), f) eller g), i det omfang betalerens jurisdiktion giver mulighed for fradrag, der modregnes i et beløb, der ikke er dobbelt medregnet indkomst.
- c) Et mismatchresultat betragtes ikke som et hybridt mismatch, medmindre det opstår mellem tilknyttede selskaber, mellem et skattesubjekt og et tilknyttet selskab, mellem hovedkontoret og det faste driftssted, mellem to eller flere faste driftssteder af samme enhed eller i forbindelse med et struktureret arrangement.

Med henblik på dette nr. 9) og artikel 9, 9a og 9b forstås ved:

- a) »mismatchresultat«: et dobbelt fradrag eller et fradrag uden medregning
- b) »dobbelt fradrag«: et fradrag af samme betaling, udgifter eller tab i den jurisdiktion, hvor betalingen har sit udspring, udgifterne er pådraget eller tabene er lidt (betalerens jurisdiktion) og investor i en anden jurisdiktion (investorens jurisdiktion). I forbindelse med en betaling fra en hybrid enhed eller et fast driftssted er betalerens jurisdiktion den jurisdiktion, hvor den hybride enhed eller det faste driftssted er etableret eller beliggende
- c) »fradrag uden medregning«: et fradrag af en betaling eller en anset betaling mellem hovedkontoret og det faste driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder i enhver jurisdiktion, hvor den pågældende betaling eller den ansete betaling anses for at være foretaget (betalerens jurisdiktion), uden at den pågældende betaling eller ansete betaling på tilsvarende vis medregnes skattemæssigt i betalingsmodtagerens jurisdiktion. Betalingsmodtagerens jurisdiktion er enhver jurisdiktion, hvor betalingen eller den ansete betaling modtages eller anses for at være modtaget i henhold til lovgivningen i en anden jurisdiktion
- d) »fradrag«: det beløb, der skal anses som fradragsberettiget i den skattepligtige indkomst i henhold til lovgivningen i betalerens eller investorens jurisdiktion. Udtrykket »fradragsberettiget« forstås tilsvarende
- e) »medregning«: det beløb, der bringes i betragtning i den skattepligtige indkomst i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion. En betaling under et finansielt instrument anses ikke for at indgå, i det omfang betalingen giver ret til et skattnedslag udelukkende på grund af den måde, som betalingen er karakteriseret i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion. Udtrykket »medregnet« forstås tilsvarende
- f) »skattnedslag«: en skattefritagelse, en nedsættelse af skatteprocenten eller en skattecredit eller tilbagebetaling (bortset fra en nedsættelse af indeholdt kildeskat)
- g) »dobbelt medregnet indkomst«: enhver indkomst, der er omfattet af lovgivningen i begge de jurisdiktioner, hvor mismatchresultatet er opstået
- h) »person«: en fysisk person eller en enhed
- i) »hybrid enhed«: en enhed eller et arrangement, der betragtes som en skattepligtig enhed i henhold til lovgivningen i en jurisdiktion, og hvis indkomst eller udgift behandles som indtægt eller udgift for en eller flere andre personer i henhold til lovgivningen i en anden jurisdiktion
- j) »finansielt instrument«: ethvert instrument, i det omfang det giver anledning til afkast af finansiering eller egenkapital, som beskattes efter reglerne for skattegæld, egenkapital eller derivater i henhold til lovgivningen i enten betalingsmodtagerens eller betalerens jurisdiktion, og omfatter en hybrid overførsel
- k) »værdipapirhandler«: en person eller enhed, der beskæftiger sig med regelmæssigt at købe og sælge finansielle instrumenter for egen regning med henblik på at skabe fortjeneste

- l) »hybrid overførsel«: et arrangement til at overføre et finansielt instrument, hvor det underliggende afkast på det overførte finansielle instrument skattemæssigt behandles som samtidigt afledt af mere end én af parterne i dette arrangement
- m) »hybrid overførsel på markedet«: en hybrid overførsel, som en værdipapirhandler deltager i som led i den normale forretningsgang og ikke som led i et struktureret arrangement
- n) »tilsidesat fast driftssted«: et arrangement, der anses for at give anledning til et fast driftssted i henhold til lovgivningen i hovedkontorets jurisdiktion og anses ikke for at give anledning til et fast driftssted i henhold til lovgivningen i den anden jurisdiktion«.

c) Følgende numre indsættes:

- »10) »konsolideret koncern i regnskabsmæssig henseende«: en koncern bestående af alle enheder, der fuldt ud indgår i de konsoliderede regnskaber, som udarbejdes i overensstemmelse med International Financial Reporting Standards eller en medlemsstats nationale regnskabssystem
- 11) »struktureret arrangement«: et arrangement, der indebærer et hybridt mismatch, hvor mismatchresultatet er prissat i vilkårene for det pågældende arrangement, eller et arrangement, der er udformet med henblik på at frembringe et hybridt mismatch, medmindre skattesubjektet eller et tilknyttet selskab ikke med rimelighed kunne forventes at være bekendt med det hybride mismatch og ikke får del i værdien af den skattefordel, der følger af det hybride mismatch.«

3) Artikel 4 ændres således:

a) Stk. 5, litra a), nr. ii), affattes således:

- »ii) alle aktiver og passiver er værdiansat efter samme metode som i de konsoliderede regnskaber, der udarbejdes i overensstemmelse med International Financial Reporting Standards eller en medlemsstats nationale regnskabssystem«.

b) Stk. 8 affattes således:

- »8. Med henblik på stk. 1-7 kan skattesubjektet gives ret til at anvende konsoliderede regnskaber, der er udarbejdet i henhold til andre regnskabsstandarder end International Financial Reporting Standards eller en medlemsstats nationale regnskabssystem.«

4) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Hybride mismatch

1. I det omfang et hybridt mismatch fører til et dobbelt fradrag:

- a) skal fradraget nægtes i den medlemsstat, der er investorens jurisdiktion, og
- b) skal fradraget nægtes i den medlemsstat, der er betalerens jurisdiktion, hvis fradraget ikke nægtes i investorens jurisdiktion.

Sådanne fradrag skal dog være berettiget til modregning i dobbelt medregnet indkomst, uanset om de er opstået i en løbende eller efterfølgende skatteperiode.

2. I det omfang et hybridt mismatch fører til fradrag uden medregning:

- a) skal fradraget nægtes i den medlemsstat, der er betalerens jurisdiktion, og
- b) skal størrelsen af den betaling, der ellers ville give anledning til et mismatchresultat, medregnes i den medlemsstat, der er betalingsmodtagerens jurisdiktion, hvis fradraget ikke nægtes i betalerens jurisdiktion.

3. En medlemsstat skal nægte fradrag for enhver betaling fra et skattesubjekt, i det omfang en sådan betaling direkte eller indirekte finansierer fradragsberettigede udgifter, der giver anledning til et hybridt mismatch gennem en transaktion eller en række transaktioner mellem tilknyttede selskaber eller indgået som led i en struktureret arrangement, medmindre en af de jurisdiktioner, der er involveret i transaktionerne eller rækken af transaktioner, har foretaget en tilsvarende justering i forbindelse med et sådant hybridt mismatch.

4. En medlemsstat kan udelukke fra anvendelsesområdet for:

- a) denne artikels stk. 2, litra b): hybride mismatch som defineret i artikel 2, nr. 9), første afsnit, litra b), c), d) eller f)
- b) denne artikels stk. 2, litra a) og b): hybride mismatch som følge af betaling af renter i henhold til et finansielt instrument til et tilknyttet selskab, hvor:
 - i) det finansielle instrument har konverterings-, bail-in- eller nedskrivningsegenskaber
 - ii) det finansielle instrument er udstedt alene med det formål at opfylde de krav til tabsabsorberingsevne, der gælder for banksektoren, og det finansielle instrument er anerkendt som sådant i skattesubjektets krav til tabsabsorberingsevne
 - iii) det finansielle instrument er udstedt:
 - i forbindelse med finansielle instrumenter med konverterings-, bail-in- eller nedskrivningsegenskaber på modervirksomhedsniveau
 - på et niveau, som er nødvendigt for at opfylde de gældende krav til tabsabsorberingsevne
 - ikke som led i et struktureret arrangement, og
 - iv) det samlede nettofradrag for den konsoliderede koncern i arrangementet ikke overstiger det beløb, som ville have været tilfældet, hvis skattesubjektet havde udstedt et sådant finansielt instrument direkte til markedet.

Litra b) finder anvendelse indtil den 31. december 2022.

5. I det omfang et hybridt mismatch involverer indkomst fra et tilsidesat fast driftssted, som ikke er skattepligtigt i den medlemsstat, hvori skattesubjektet er skattemæssigt hjemmehørende, kræver denne medlemsstat, at skattesubjektet medregner den indkomst, der ellers ville blive henført til det tilsidesatte faste driftssted, i sit skattegrundlag. Dette gælder, medmindre medlemsstaten er forpligtet til at fritage sådan indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, der er indgået af medlemsstaten med et tredjeland.

6. I det omfang en hybrid overførsel er udformet med henblik på at frembringe et nedslag for indeholdt skat på en betaling afledt af et overført finansielt instrument til mere end én af de involverede parter, begrænser skattesubjektets medlemsstat omfanget af dette nedslag i forhold til den skattepligtige nettoindkomst, der knytter sig til denne betaling.»

5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9a

Omvendte hybride mismatch

1. Hvis en eller flere tilknyttede ikkehjemmehørende enheder, som sammenlagt ejer en direkte eller indirekte interesse i mindst 50 % af stemmerettighederne, kapitalen eller retten til en andel af overskuddet i en hybrid enhed, som er registreret eller etableret i en medlemsstat, er beliggende i en eller flere jurisdiktioner, der behandler den hybride enhed som en skattepligtig person, anses den hybride enhed som hjemmehørende i den pågældende medlemsstat, og dens indkomst beskattes, i det omfang den pågældende indkomst ikke beskattes på anden vis i henhold til lovgivningen i medlemsstaten eller i en anden jurisdiktion.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på et institut for kollektiv investering. I denne artikel forstås ved »institut for kollektiv investering« en investeringsfond eller et institut, der er udbredt, har en diversificeret portefølje af værdipapirer og er underlagt regler for investorbeskyttelse i det land, hvor investeringsfonden eller instituttet er etableret.

*Artikel 9b***Mismatch mellem skattemæssige hjemsteder**

I det omfang et fradrag for betaling, udgifter eller tab af et skattesubjekt, som i skattemæssig henseende er hjemmehørende i to eller flere jurisdiktioner, er fradragsberettiget i beskatningsgrundlaget i begge jurisdiktioner, skal skattesubjektets medlemsstat nægte fradrag, i det omfang den anden jurisdiktion giver mulighed for, at det dobbelte fradrag modregnes i indkomst, der ikke er dobbelt medregnet indkomst. Hvis begge jurisdiktioner er medlemsstater, nægter den medlemsstat, hvor skattesubjektet ikke anses for at være hjemmehørende i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem de to berørte medlemsstater, fradrag.«

6) I artikel 10, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit evaluerer Kommissionen senest den 1. januar 2022 gennemførelsen af artikel 9 og 9b, navnlig konsekvenserne af den undtagelse, der er fastsat i artikel 9, stk. 4, litra b), og rapporterer til Rådet herom.«

7) I artikel 11 indsættes følgende stykke:

»5a. Uanset stk. 1 vedtager og offentliggør medlemsstaterne senest den 31. december 2019 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 9. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2020.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2019 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2020.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Uanset stk. 1 vedtager og offentliggør medlemsstaterne senest den 31. december 2021 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 9a i direktiv (EU) 2016/1164. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2022.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 2017.

På Rådets vegne
C. CARDONA
Formand

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/953

af 6. juni 2017

om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende formatet og tidsfristerne for positionsrapporter fra investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver markedspladser, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁾, særlig artikel 58, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at forbedre gennemsigtigheden på markeder for råvarederivater, emissionskvoter og derivater deraf bør markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, hvor disse finansielle instrumenter handles, offentliggøre en ugentlig rapport, der viser det samlede antal personer, der besidder kontrakten, og den samlede åbne position for hvert råvarederivat, hver emissionskvote eller hvert derivat deraf, der overskrider tærsklerne Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/591 ⁽²⁾ for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for anvendelse af positionslofter på råvarederivater, og videreformidle denne rapport til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA).
- (2) Rettidig indgivelse af rapporter, der tidligere er offentliggjort af de respektive markedspladser, inden en klar og fælles frist, letter ESMA's arbejde med den ugentlige centrale offentliggørelse af disse rapporter fra hele Unionen.
- (3) Af konsekvenshensyn og for at sikre velfungerende finansmarkeder er det nødvendigt, at bestemmelserne i denne forordning og bestemmelserne i direktiv 2014/65/EU anvendes fra den samme dato.
- (4) Denne forordning er baseret på det udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA har forelagt Kommissionen.
- (5) ESMA har gennemført åbne offentlige høringer om det udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele i forbindelse hermed samt anmodet interessentgruppen for værdipapirer og markeder, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010, om en udtalelse ⁽³⁾ —

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349.⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/591 af 1. december 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for anvendelse af positionslofter på råvarederivater (EUT L 87 af 31.3.2017, s. 479).⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Frister for rapportering

Markedsoperatører og investeringsselskaber, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU, skal sende ESMA, den i nævnte artikels litra a) omhandlede ugentlige rapport vedrørende de samlede positioner, der besiddes ved lukketid, hver uge senest onsdag kl. 17.30 CET ugen efter.

Når mandag, tirsdag eller onsdag i den uge, hvor rapporten skal indgives, ikke er en arbejdsdag for markedsoperatøren eller investeringsselskabet, jf. stk. 1, skal markedsoperatøren eller investeringsselskabet indgive rapporten så hurtigt som muligt og ikke senere end torsdag kl. 17.30 CET i samme uge.

Artikel 2

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 3. januar 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juni 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/954**af 6. juni 2017****om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) nr. 648/2012****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 497, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at undgå forstyrrelser på de internationale finansmarkeder og for ikke at straffe institutter ved at pålægge dem højere kapitalgrundlagskrav i forbindelse med anerkendelsen af eksisterende centrale modparter (CCP'er) i tredjelands fastsættes der ved artikel 497, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 en overgangsperiode, i hvilken tredjelands-CCP'er, hos hvem institutter, der er etableret i Unionen, clearer transaktioner, af de pågældende institutter kan betragtes som kvalificerende centrale modparter.
- (2) Forordning (EU) nr. 575/2013 ændrede forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽²⁾ for så vidt angår en række input til beregning af institutternes kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod tredjelands-CCP'er. I henhold til artikel 89, stk. 5a, i forordning (EU) nr. 648/2012 skal visse tredjelands-CCP'er i en begrænset periode indberette det totale beløb af initialmargenen, som de har modtaget fra clearingmedlemmerne. Denne overgangsperiode afspejler den periode, der er fastsat i artikel 497, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.
- (3) Begge overgangsperioder skulle udløbe den 15. juni 2014.
- (4) Ved artikel 497, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage en gennemførelsesretsakt med henblik på i undtagelsestilfælde at forlænge overgangsperioden vedrørende kapitalgrundlagskrav med seks måneder. Denne forlængelse bør også gælde tidsfristerne i artikel 89, stk. 5a, i forordning (EU) nr. 648/2012. Overgangsperioderne er blevet forlænget til den 15. juni 2017 ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 591/2014 ⁽³⁾, (EU) nr. 1317/2014 ⁽⁴⁾, (EU) 2015/880 ⁽⁵⁾, (EU) 2015/2326 ⁽⁶⁾, (EU) 2016/892 ⁽⁷⁾ og (EU) 2016/2227 ⁽⁸⁾.
- (5) Af de CCP'er, der er etableret i tredjelands, og som indtil nu har ansøgt om anerkendelse, er 28 CCP'er allerede blevet anerkendt af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed. Blandt disse er 2 CCP'er fra USA blevet anerkendt efter vedtagelsen af gennemførelsesforordning (EU) 2016/2227 på grundlag af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/377 ⁽⁹⁾. Efter vedtagelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2269 ⁽¹⁰⁾, (EU) 2016/2275 ⁽¹¹⁾, (EU) 2016/2276 ⁽¹²⁾, (EU) 2016/2277 ⁽¹³⁾ og (EU) 2016/2278 ⁽¹⁴⁾ er også 5 CCP'er fra henholdsvis Indien, Japan, Brasilien, Dubai International Financial Centre og De Forenede Arabiske Emirater blevet anerkendt. Endelig kan yderligere CCP'er fra Indien og New Zealand anerkendes på grundlag af henholdsvis Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2269 og (EU) 2016/2274 ⁽¹⁵⁾. Trods denne udvikling venter de resterende tredjelands-CCP'er stadig på anerkendelse, og anerkendelsesprocessen vil ikke være afsluttet inden den 15. juni 2017. Hvis overgangsperioden ikke forlænges, vil institutter etableret i Unionen (eller deres datterselskaber etableret uden for Unionen), som har eksponeringer mod de resterende tredjelands-CCP'er, opleve betydelige stigninger i kapitalgrundlagskravene for disse eksponeringer. Selv om sådanne forhøjelser måske kun ville være midlertidige, kunne de potentielt medføre, at disse institutter måtte trække sig tilbage som direkte deltagere i sådanne CCP'er, eller at de, i det mindste midlertidigt, måtte ophøre med at levere clearingtjenester til disse institutters kunder, og dermed forårsage alvorlige forstyrrelser på de markeder, hvor disse CCP'er udøver aktiviteter.

- (6) Derfor vil det behov for at undgå forstyrrelser af markeder uden for Unionen, som tidligere førte til den udvidelse af overgangsperioden, der er omhandlet i artikel 497, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, fortsat gøre sig gældende efter udløbet af den forlængelse af overgangsperioden, der er omhandlet i gennemførelsesforordning (EU) 2016/2227. Med en yderligere forlængelse af overgangsperioden burde institutter etableret i Unionen (eller datterselskaber heraf etableret uden for Unionen) kunne undgå en væsentlig skærpelse af kapitalgrundlagskravet som følge af en uafsluttet anerkendelsesproces for CCP'er, som på en holdbar og lettilgængelig måde leverer den særlige form for clearingtjenester, som institutter etableret i Unionen (eller datterselskaber heraf etableret uden for Unionen) kræver. Det er derfor passende at forlænge overgangsperioderne med yderligere seks måneder.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Bankudvalg —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

15-månedersperioderne i henholdsvis artikel 497, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikel 89, stk. 5a, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012, som sidst forlænget i henhold til artikel 1 i gennemførelsesforordning (EU) 2016/2227, forlænges med yderligere 6 måneder indtil den 15. december 2017.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juni 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

⁽¹⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 591/2014 af 3. juni 2014 om forlængelse af overgangsperioderne vedrørende kapitalgrundlagskrav for eksponeringer for centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 165 af 4.6.2014, s. 31).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1317/2014 af 11. december 2014 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 355 af 12.12.2014, s. 6).

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/880 af 4. juni 2015 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 143 af 9.6.2015, s. 7).

- (⁶) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2326 af 11. december 2015 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 328 af 12.12.2015, s. 108).
- (⁷) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/892 af 7. juni 2016 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 151 af 8.6.2016, s. 4).
- (⁸) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2227 af 9. december 2016 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 336 af 10.12.2016, s. 36).
- (⁹) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/377 af 15. marts 2016 om ækvivalens mellem de reguleringsmæssige rammer i Amerikas Forenede Stater for centrale modparter, der er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn af råvarefutures-kommissionen (Commodity Futures Trading Commission), og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 70 af 16.3.2016, s. 32).
- (¹⁰) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2269 af 15. december 2016 om ækvivalens mellem de reguleringsmæssige rammer for centrale modparter i Indien i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 38).
- (¹¹) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2275 af 15. december 2016 om ækvivalens mellem de reguleringsmæssige rammer for centrale modparter i Japan i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 57).
- (¹²) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2276 af 15. december 2016 om ækvivalens mellem de reguleringsmæssige rammer for centrale modparter i Brasilien i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 61).
- (¹³) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2277 af 15. december 2016 om ækvivalens mellem de reguleringsmæssige rammer for centrale modparter i Dubai International Financial Centre i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 65).
- (¹⁴) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2278 af 15. december 2016 om ækvivalens mellem de reguleringsmæssige rammer for centrale modparter i De Forenede Arabiske Emirater i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 68).
- (¹⁵) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2274 af 15. december 2016 om ækvivalens mellem de reguleringsmæssige rammer for centrale modparter i New Zealand i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 54).
-

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2017/955

af 29. maj 2017

om ændring af beslutning 2008/376/EF om vedtagelse af Kul- og Stålforskningsfondens forskningsprogram og om de flerårige tekniske retningslinjer for dette program

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til protokol nr. 37 om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfonden, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 2, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020), der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 ⁽²⁾ (»Horisont 2020-rammeprogrammet«), giver anledning til at revidere Rådets beslutning 2008/376/EF ⁽³⁾ for at sikre, at Kul- og Stålforskningsfondens forskningsprogram (»Kul- og Stålforskningsfondens program«) supplerer Horisont 2020-rammeprogrammet i de sektorer, der er knyttet til kul- og stålindustrien.
- (2) For at sikre sammenhængende rammer for deltagelse i henholdsvis Kul- og Stålforskningsfondens program og Horisont 2020-rammeprogrammet er det nødvendigt at tilpasse visse regler for deltagelse i Kul- og Stålforskningsfondens program til reglerne for Horisont 2020-rammeprogrammet.
- (3) Det er nødvendigt at revidere reglerne om kompetencerne for og sammensætningen af de rådgivende grupper og de tekniske grupper, navnlig for så vidt angår den type eksperter, som Kommissionen udnævner, for at sikre øget gennemsigtighed og overensstemmelse og sammenhæng med rammerne for Kommissionens ekspertgrupper og, så vidt muligt, bidrage til en afbalanceret repræsentation af relevante ekspertise- og interesseområder og en optimal kønsfordeling.
- (4) Der bør overvejes enklere finansieringsregler for at øge de små og mellemstore virksomheders (SMV'ernes) deltagelse i Kul- og Stålforskningsfondens program og tillade brug af »enhedsomkostninger« til beregning af de støtteberettigede personaleomkostninger for ejere af SMV'er og andre fysiske personer, der ikke modtager løn.
- (5) De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre beslutning 2008/376/EF, bør vedtages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (6) Beslutning 2008/376/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ Udtalelse af 14.12.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104).

⁽³⁾ Rådets beslutning 2008/376/EF af 29. april 2008 om vedtagelse af Kul- og Stålforskningsfondens forskningsprogram og om de flerårige tekniske retningslinjer for dette program (EUT L 130 af 20.5.2008, s. 7).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I beslutning 2008/376/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

Opgaver i de rådgivende grupper

For henholdsvis de kulrelaterede og de stålrelaterede FTU-aspekter rådgiver hver rådgivende gruppe Kommissionen om:

- a) den overordnede udvikling af forskningsprogrammet, informationspakken, jf. artikel 25, stk. 3, og fremtidige retningslinjer
- b) sammenhæng og eventuel overlapning med andre FTU-programmer på EU-plan og nationalt plan
- c) fastlæggelse af vejledende principper for overvågningen af FTU-projekter
- d) relevansen af arbejde i forbindelse med bestemte projekter
- e) forskningsprogrammets målsætninger i overensstemmelse med afdeling 3 og 4 i kapitel II
- f) de årlige prioriterede målsætninger som fastlagt i informationspakken og, hvis det er relevant, de prioriterede målsætninger for specifikke indkaldelser af forslag, jf. artikel 25, stk. 2
- g) udarbejdelse af en vejledning i evaluering og udvælgelse af FTU-aktioner, jf. artikel 27 og 28
- h) reglerne, procedurerne og effektiviteten for så vidt angår evaluering af forslag vedrørende FTU-aktioner
- i) antallet af tekniske grupper, deres beføjelser og organisering, jf. artikel 24
- j) udarbejdelse af specifikke indkaldelser af forslag, jf. artikel 25, stk. 2
- k) andre foranstaltninger på Kommissionens anmodning.«

2) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Sammensætning af de rådgivende grupper

1. Hver rådgivende gruppe sammensættes i overensstemmelse med tabellerne i bilaget. Medlemmerne af de rådgivende grupper udnævnes af Kommissionen og repræsenterer en fælles interesse for interessenterne. De repræsenterer ikke en individuel interessent, men giver udtryk for en holdning, der er fælles for de forskellige interessentorganisationer.

Medlemmerne udnævnes for en periode på 42 måneder. Medlemmer, som ikke længere er i stand til at bidrage effektivt til gruppens arbejde, som træder tilbage, eller som — selv efter at deres hverv er ophørt — videregiver oplysninger om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder, navnlig oplysninger om virksomheder og om deres forretningsforbindelser eller omkostningsforhold, indbydes ikke længere til at deltage i de rådgivende gruppers møder og kan erstattes i den resterende del af deres mandatperiode.

2. Medlemmer af de rådgivende grupper udvælges blandt eksperter, som har kompetence på de i afdeling 3 og 4 i kapitel II omhandlede områder, og som har reageret på offentlige indkaldelser af ansøgninger. Disse eksperter kan også udnævnes efter indstilling fra de organer, der er omhandlet i bilaget, eller fra medlemsstater.

Medlemmerne skal være aktive på det pågældende område og vide, hvad industrien lægger vægt på.

3. Kommissionen tilstræber at sikre, at der i hver rådgivende gruppe er et højt ekspertiseniveau og en afbalanceret repræsentation af relevante ekspertiseområder og interesseområder og så vidt muligt en afbalanceret sammensætning med hensyn til køn og geografisk oprindelse, under hensyntagen til de enkelte rådgivende grupper specifikke opgaver, den nødvendige type ekspertise og resultatet af proceduren for udvælgelse af eksperter.»

3) Artikel 24 affattes således:

»Artikel 24

Nedsættelse af de tekniske grupper vedrørende kul og stål og deres opgaver

1. De tekniske grupper vedrørende kul og stål (»de tekniske grupper«) har til opgave at bistå Kommissionen i overvågningen af forsknings- og pilot-/demonstrationsprojekter.

Medlemmerne af de tekniske grupper udnævnes personligt af Kommissionen.

Medlemmer, som ikke længere er i stand til at bidrage effektivt til gruppens arbejde, som træder tilbage, eller som — selv efter at deres hverv er ophørt — videregiver oplysninger om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder, navnlig oplysninger om virksomheder og om deres forretningsforbindelser eller omkostningsforhold, indbydes ikke længere til at deltage i de tekniske grupperes møder.

2. Medlemmer af de tekniske grupper udvælges blandt eksperter, som har kompetence inden for forskningsstrategi, forvaltning eller produktion på de i afdeling 3 og 4 i kapitel II omhandlede områder, og som har reageret på offentlige indkaldelser af ansøgninger.

Medlemmerne skal være aktive på det pågældende område og være ansvarlige for forskningsstrategi, forvaltning eller produktion i de pågældende sektorer.

3. Kommissionen tilstræber at sikre, at der i hver teknisk gruppe er et højt niveau af faglig ekspertise, en afbalanceret repræsentation af relevante ekspertiseområder og så vidt muligt en afbalanceret sammensætning med hensyn til køn og geografisk oprindelse, under hensyntagen til de enkelte tekniske grupper specifikke opgaver, den nødvendige type ekspertise og resultatet af proceduren for udvælgelse af eksperter. Medlemskab af en teknisk gruppe udelukker ikke muligheden for at optræde som evalueringsekspert.

Kommissionen sikrer, at der er indført regler og procedurer, som i passende omfang forhindrer og bidrager til håndteringen af interessekonflikter blandt medlemmer af de tekniske grupper med ansvar for vurdering af et specifikt projekt. Disse procedurer skal desuden sikre en lige og retfærdig behandling under hele overvågningen af projekterne.

Møder i de tekniske grupper afholdes så vidt muligt på mødesteder, der er valgt med henblik på at sikre, at projektovervågningen og evalueringen af resultaterne varetages bedst muligt.»

4) Artikel 25 affattes således:

»Artikel 25

Indkaldelse af forslag

1. Der offentliggøres årligt en indkaldelse af forslag. Åbningsdagen for indsendelse af forslag offentliggøres i den i stk. 3 omhandlede informationspakke. Medmindre andet er fastlagt, er fristen for indsendelse af forslag til evaluering den 15. september hvert år. Såfremt den 15. september falder i en weekend eller på en fredag eller mandag, flyttes fristen automatisk til den første arbejdsdag efter den 15. september. Fristen offentliggøres i den i stk. 3 omhandlede informationspakke.

2. Hvis Kommissionen i overensstemmelse med artikel 41, litra d) og e), beslutter at ændre den i stk. 1 omhandlede frist for indsendelse af forslag eller at foretage specifik indkaldelse af forslag, offentliggøres oplysningerne i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Specifikke indkaldelser af forslag skal indeholde frister og fremgangsmåde for indgivelse af forslag, herunder hvorvidt der er tale om et eller to trin, og for evaluering af forslagene, prioriteter, typen af støtteberettiget projekt i henhold til artikel 14-18, hvis det er relevant, og forventet finansieringsbeløb.

3. Kommissionen sikrer, at der stilles tilstrækkelig vejledning og information til rådighed for alle potentielle deltagere på tidspunktet for offentliggørelsen af indkaldelsen af forslag, navnlig i en informationspakke, der er tilgængelig på Kommissionens websted. Informationspakken kan desuden rekvireres fra Kommissionen i papirudgave.

Informationspakken skal indeholde oplysninger om nærmere regler for deltagelse, om metoderne til forvaltning af forslag og projekter, om ansøgningsformularer, om regler for indsendelse af forslag, om standardaftaler, om støtteberettigede omkostninger, om maksimalt tilladte finansielle bidrag, om udbetalingsbestemmelser samt om forskningsprogrammets årlige prioriterede målsætninger.

Ansøgninger indsendes til Kommissionen i overensstemmelse med reglerne i informationspakken.»

5) Artikel 27, stk. 2, affattes således:

»Kommissionen sikrer, at en vejledning i evaluering og udvælgelse af FTU-aktioner stilles til rådighed for alle potentielle deltagere.«

6) Artikel 28, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen opstiller en prioriteret liste over de vedtagne forslag.«

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 29a

Gennemførelse af aktioner

1. Deltagerne gennemfører aktioner i overensstemmelse med alle betingelserne og forpligtelserne i denne afgørelse, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (*) og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 (**) samt forslagsindkaldelsen og tilskudsaftalen.

2. Deltagerne indgår ikke forpligtelser, der er uforenelige med denne afgørelse eller tilskudsaftalen. Hvis en deltager ikke opfylder sine forpligtelser, for så vidt angår den tekniske gennemførelse af aktionen, opfylder de andre deltagere forpligtelserne uden supplerende tilskud fra EU, medmindre Kommissionen udtrykkeligt fritager dem for disse forpligtelser. Deltagerne sørger for, at Kommissionen i tide underrettes om enhver begivenhed, der kan påvirke aktionens gennemførelse eller Unionens interesser betydeligt.

3. Deltagerne gennemfører aktionen og træffer alle nødvendige og rimelige foranstaltninger med henblik herpå. De skal råde over tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre aktionen, når der er behov for det. Hvis det er relevant for gennemførelsen af aktionen, kan deltagerne indkalde tredjeparter, herunder underleverandører, til at udføre arbejdet i forbindelse med aktionen. Deltagerne er ansvarlige over for Kommissionen og de andre deltagere for det udførte arbejde.

4. Tildeling af underleverandørkontrakter til gennemførelse af visse dele af aktionen begrænses til tilfælde, som er fastsat i tilskudsaftalen, og til behørigt begrundede tilfælde, der ikke klart kunne forudses på tidspunktet for tilskudsaftalens ikrafttræden.

5. Tredjeparter ud over underleverandører kan udføre arbejde i forbindelse med aktionen på de betingelser, der er fastsat i tilskudsaftalen. Tredjeparten og det arbejde, der skal udføres af denne, anføres i tilskudsaftalen.

Disse tredjeparters omkostninger er støtteberettigede, hvis tredjeparten opfylder alle følgende betingelser:

a) tredjeparten ville være støtteberettiget, hvis den var deltager

b) tredjeparten er en associeret enhed eller har retlig forbindelse til en deltager, der indebærer et samarbejde, som ikke er begrænset til aktionen

- c) tredjeparten er anført i tilskudsaftalen, og
- d) tredjeparten overholder de regler, der gælder for deltageren i tilskudsaftalen med hensyn til støtteberettigede omkostninger og kontrol med udgifterne.

6. Deltagerne skal overholde gældende nationale love og etiske regler i de lande, hvor aktionen gennemføres. Hvis det er relevant, skal deltagerne ansøge de relevante nationale eller lokale etiske råd om godkendelse, inden de påbegynder aktionen.

- (*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).
- (**) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).«

8) Artikel 33 affattes således:

»Artikel 33

Omkostninger til personale

Støtteberettigede personaleomkostninger omfatter kun det faktiske antal arbejdstimer for de personer, der udfører arbejde i direkte forbindelse med aktionen.

Personaleomkostningerne for ejere af små og mellemstore virksomheder og andre fysiske personer, der ikke modtager løn, kan refunderes på grundlag af en enhedsomkostning.«

9) Artikel 39 affattes således:

»Artikel 39

Udnævnelse af uafhængige og højt kvalificerede eksperter

I forbindelse med udnævnelsen af uafhængige og højt kvalificerede eksperter, jf. artikel 18, artikel 28, stk. 2, og artikel 38, finder artikel 40 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 (*) tilsvarende anvendelse.

- (*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af 11. december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i »Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)« og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 81).«

10) Artikel 41, litra d), affattes således:

»d) ændring af fristen i artikel 25«

11) Artikel 42, stk. 2, affattes således:

»2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).

- (*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 2017.

På Rådets vegne
C. CARDONA
Formand

RÅDETS AFGØRELSE (Euratom) 2017/956**af 29. maj 2017****om vedtagelse af det supplerende forskningsprogram for højfluxreaktoren i 2016-2019, som skal udføres af Det Fælles Forskningscenter for Det Europæiske Atomenergifællesskab**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 7,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter høring af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Inden for rammerne af det europæiske forskningsrum har højfluxreaktoren (»HFR«) i Petten været og vil i et stykke tid fortsat være en vigtig kilde for fællesskabsforskningen i materialevidenskab og afprøvning af materialer, nuklear medicin og atomreaktorsikkerhed.
- (2) Driften af HFR er blevet støttet af en række supplerende forskningsprogrammer, hvoraf det seneste ⁽¹⁾ udløb den 31. december 2015.
- (3) Driften af HFR fortsatte i hele 2016 uden et supplerende forskningsprogram i afventning af forhandlingerne mellem de enheder, der havde mandat fra de finansierende medlemsstater. Eftersom disse bestræbelser har ført til en aftale mellem to nationale enheder, er et nyt supplerende forskningsprogram nødvendigt for at yde HFR fortsat finansiel støtte.
- (4) Med henblik på at sikre kontinuitet mellem supplerende forskningsprogrammer bør denne afgørelse anvendes fra den 1. januar 2016. Det bør tillades, at en del af bidragene til det supplerende forskningsprogram for HFR i 2016-2019 dækker udgifter afholdt i 2016.
- (5) Eftersom HFR er en uerstattelig infrastruktur for fællesskabsforskningen i atomreaktorsikkerhed, sundhed (herunder udvikling af medicinske isotoper til lægevidenskabelig forskning), kernefusion, grundforskning, uddannelse og affaldsforvaltning (herunder sikkerhedsaspekter ved nukleart brændsel, der anvendes i konkrete EU-reaktorsystemer af interesse for Europa) bør dens drift fortsætte under det supplerende forskningsprogram for HFR i 2016-2019 frem til udgangen af 2019.
- (6) På grund af deres særlige interesse i HFR's bestrålingskapacitet, har *Commissariat à l'énergie atomique et aux énergies alternatives* (»CEA«) og *NRG: Nuclear Research and consultancy Group V.O.F.* (»NRG«) som aktører, der står for gennemførelsen for henholdsvis Frankrig og Nederlandene, aftalt fuldt ud at finansiere det supplerende forskningsprogram for HFR i 2016-2019 via bidrag, som de vil yde til Den Europæiske Unions almindelige budget i form af formålsbestemte indtægter.
- (7) Disse bidrag skal finansiere driften af HFR for at understøtte et forskningsprogram, som forudsætter normal drift og regelmæssige vedligeholdelse af HFR. En officiel meddelelse om endelig nedlukning fra operatøren NRG til den nederlandske nationale tilsynsmyndighed inden erklæringen om sikker opbevaringsstatus bør medføre suspendering af de udestående betalinger og Kommissionens indkaldelse af midler —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det supplerende forskningsprogram for drift af HFR, hvis mål fremgår af bilag I, vedtages for en periode på fire år fra den 1. januar 2016.

⁽¹⁾ Jf. Rådets afgørelse 2012/709/Euratom af 13. november 2012 om vedtagelse af det supplerende forskningsprogram for højfluxreaktoren i 2012-2015, som skal udføres af Det Fælles Forskningscenter for Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT L 321 af 20.11.2012, s. 59).

Artikel 2

Omkostningerne til programmets udførelse, som er anslået til 30,2 mio. EUR, finansieres udelukkende af bidrag fra Frankrig og Nederlandene via henholdsvis CEA og NRG. Fordelingen af beløbet er fastlagt i bilag II. Bidraget betragtes som en formålsbestemt indtægt i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾.

Artikel 3

1. Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen af programmet. Til det formål anmoder den om bistand fra Det Fælles Forskningscenter.
2. Kommissionen holder Det Fælles Forskningscenters styrelsesråd underrettet om programmets gennemførelse.

Artikel 4

I tilfælde af, at NRG officielt underretter den nederlandske nationale tilsynsmyndighed om HFR's endelig nedlukning (inden erklæringen om sikker opbevaringsstatus), suspenderes Frankrigs og Nederlandenes forpligtelse til via henholdsvis CEA og NRG at foretage yderligere betalinger samt enhver indkaldelse af midler fra Kommissionen i medfør af denne afgørelse.

Artikel 5

Kommissionen forelægger efter afslutningen af det supplerende forskningsprogram for HFR i 2016-2019 Europa-Parlamentet og Rådet en endelig rapport om gennemførelsen af denne afgørelse.

Artikel 6

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2016.

Artikel 7

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 2017.

På Rådets vegne
C. CORDONA
Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

BILAG I

VIDENSKABELIGE OG TEKNISKE MÅL

De vigtigste mål for det supplerende forskningsprogram er:

1. At garantere en sikker og pålidelig drift af HFR for at sikre det fornødne neutronflux til forsøgsformål.
2. At sikre, at forskningsinstitutter udnytter HFR effektivt inden for en bred vifte af forskningsområder: forbedring af sikkerheden i atomreaktorer, sundhed (herunder udvikling af medicinske isotoper), kernefusion, grundforskning, uddannelse og affaldsforvaltning (herunder sikkerhedsaspekter ved nukleart brændsel til reaktorsystemer af interesse for Europa).

BILAG II

FORDELING AF BIDRAGENE

Bidragene til det supplerende forskningsprogram kommer fra Nederlandene og Frankrig.

Bidragene fordeler sig således:

Frankrig: 1,2 mio. EUR

Nederlandene: 29 mio. EUR

I alt: 30,2 mio. EUR

Disse bidrag ydes til Den Europæiske Unions almindelige budget og tildeles dette program. En del af bidragene til dette supplerende program kan også dække udgifter til driften af HFR i 2016 i overensstemmelse med det arbejdsprogram, der skal vedtages af de bidragydende medlemsstater og Kommissionen.

Bidragene er faste og kan ikke revideres i tilfælde af variationer i drifts- og vedligeholdelsesudgifter samt omkostninger i forbindelse med nedlukning.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2017/957**af 6. juni 2017****om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af rensed terephthalsyre og salte deraf med oprindelse i Republikken Korea**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFØRLØB**1.1. Indledning**

- (1) Den 3. august 2016 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen til Unionen af rensed terephthalsyre og salte deraf (»PTA«) med oprindelse i Republikken Korea (»det pågældende land«) på grundlag af artikel 5 i forordning (EU) 2016/1036 (»grundforordningen«). Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«).
- (2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 20. juni 2016 af BP Aromatics Limited NV, Artland PTA SA og Indorama Ventures Quimica S.L.U. (»klagerne«), som tegner sig for mere end 25 % af den samlede produktion i Unionen af rensed terephthalsyre og salte deraf. Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettige indledningen af undersøgelsen.

1.2. Interesserede parter

- (3) I indledningsmeddelelsen blev interesserede parter opfordret til at kontakte Kommissionen med henblik på at deltage i undersøgelsen. Kommissionen informerede desuden specifikt klagerne, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter, de koreanske myndigheder og de kendte importører og brugere om indledningen af undersøgelsen og opfordrede dem til at deltage.
- (4) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og for at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

1.3. Stikprøveudtagning

- (5) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den måske ville udtage en stikprøve af de interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 17.

a) Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Republikken Korea

- (6) For at afgøre, om det var nødvendigt at udtage stikprøver og i bekræftende fald at udtage dem, bad Kommissionen alle eksporterende producenter i Republikken Korea om at indsende de oplysninger, der var angivet i indledningsmeddelelsen. Endvidere anmodede Kommissionen Republikken Koreas repræsentation ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af rensed terephthalsyre og salte deraf med oprindelse i Republikken Korea (EUT C 281 af 3.8.2016, s. 18).

- (7) Fem eksporterende producenter i det pågældende land fremlagde de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af tre eksporterende producenter på grundlag af den største repræsentative eksportmængde til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle berørte kendte eksporterende producenter og myndighederne i det pågældende land hørt om udtagningen af stikprøven. Der blev ikke gjort indsigelser mod den foreslåede stikprøve.

b) *Stikprøveudtagning af EU-producenter*

- (8) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den ville sende spørgeskemaet til alle seks kendte producenter af den pågældende vare. I betragtning af det lave antal besluttede Kommissionen, at stikprøveudtagning ikke var nødvendig.

c) *Stikprøveudtagning af importører*

- (9) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald at udtage en stikprøve, bad Kommissionen en række ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at indsende de oplysninger, der fremgik af indledningsmeddelelsen.
- (10) To ikke forretningsmæssigt forbundne importører afgav de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I betragtning af det lave antal besluttede Kommissionen, at stikprøveudtagning ikke var nødvendig.

d) *Spørgeskemabesvarelser*

- (11) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de tre eksporterende producenter i stikprøven, alle seks EU-producenter, ni kendte brugere og to kendte importører.
- (12) Kommissionen modtog spørgeskemabesvarelser fra de tre eksporterende producenter i stikprøven, alle seks EU-producenter, tolv brugere og to importører.

e) *Kontrolbesøg*

- (13) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en foreløbig konstatering af dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev gennemført kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 16 hos følgende virksomheder:

Eksporterende producenter i Korea:

- Hanwha General Chemical Co. Ltd, Seoul, Republikken Korea
- Samnam Petrochemical Co. Ltd, Seoul, Republikken Korea
- Taekwang Industrial Co. Ltd, Seoul, Republikken Korea

EU-producenter:

- Artlant PTA SA, Sines, Portugal
- BP Aromatics Limited NV, Geel, Belgien
- Indorama Ventures Europe B.V., Rotterdam, Nederlandene
- Indorama Ventures Quimica S.L.U., San Roque, Spanien
- PKN Orlen SA, Płock, Polen

Brugere:

- UAB Neo Group, Klaipeda, Litauen
- UAB Orion Global PET (Indorama), Litauen.

1.4. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (14) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. juli 2015 til den 30. juni 2016 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af tendenser med relevans for vurderingen af skaden omfattede perioden fra den 1. januar 2013 til undersøgelsesperiodens slutning (»den betragtede periode«).

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (15) Den pågældende vare er rensed terephthalsyre og salte deraf af renhed på 99,5 vægtprocent eller derover med oprindelse i Republikken Korea, som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 2917 36 00 (Taric-kode 2917 36 00 10) (»den undersøgte vare«).
- (16) PTA opnås ved at rense rå terephthalsyre, som fremkommer ved en reaktion mellem paraxylene (»PX«) og et opløsningsmiddel og en katalysatoropløsning.
- (17) Den pågældende vare anvendes hovedsagelig som råvare til at syntetisere polymerer, der f.eks. anvendes til fremstilling af tekstilfibre af polyester og flasker af poly(ethylenterephthalat) (PET).

2.2. Samme vare

- (18) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:
- den pågældende vare,
 - den vare, der fremstilles og sælges på det pågældende lands hjemmemarked, og
 - den pågældende vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.
- (19) Kommissionen besluttede derfor, at disse varer er samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

2.3. Påstande vedrørende varedækningen

- (20) Varedækningen i betragtning 15 omfatter også typer af PTA, som i tillæg til den rene type af PTA (»rene PTA«) også omfatter såkaldt kvalificeret terephthalsyre (»QTA«) og terephthalsyre af mellemkvalitet (»MTA«). Disse typer opdeles navnlig efter renhedsniveau. MTA og QTA har højere indhold af urenheder end den rene PTA. Under alle omstændigheder må indholdet af urenheder i hver af disse typer ikke overstige 0,5 %, og de er derfor alle inkluderet i varedefinition i betragtning 15.
- (21) En række interesserede parter påstod, at QTA bør udelukkes fra varedækningen for den undersøgte vare. Ifølge disse parter har QTA andre fysiske og kemiske egenskaber end den rene PTA, og disse forskelle fører til forskellige anvendelser. De hævdede også, at produktionsprocesserne til og anvendelsen af QTA og den rene PTA er forskellige, og at produktionsomkostningerne og salgsprisen på QTA er lavere end salgsprisen på den rene PTA.
- (22) Mens den rene PTA indeholder højst 0,01 % urenheder, kan QTA indeholde op til 0,2 % urenheder, og der er også forskelle i den type urenheder, der findes. Men uanset denne forskel i urenheder, er den kemiske formel for alle typer af PTA den samme. Kommissionen mente derfor, at den forholdsvis lille forskel i urenheder ikke ændrer ved det forhold, at alle typer PTA har de samme grundlæggende kemiske og fysiske egenskaber, hvilket følgelig ikke kan begrunde en udelukkelse af QTA fra varedækningen for den undersøgte vare.
- (23) De samme interesserede parter hævdede også, at QTA og den rene PTA har forskellige anvendelsesformål. Kommissionen fandt, at forskellene ikke var betydelige nok til at udelukke QTA fra varedækningen for den undersøgte vare.

- (24) De samme interesserede parter hævdede også, at QTA og den reneste PTA fremstilles ved hjælp af forskellige produktionsprocesser, og påstod, at produktionsmetoderne til den reneste PTA først og fremmest fokuserer på oxidationsreaktion, raffinering og redoxreaktion, som indgår i en tottrinsproduktionsteknik, hvorimod produktionsmetoden til QTA hovedsagelig fokuserer på præcis oxidationsreaktion og raffinering, som indgår i en ettrinsproduktionsteknik. Kommissionen fandt, at begge produktionsprocesser anvender de samme råvarer og processer og i alt væsentligt er ens.
- (25) Som følge af forskellen mellem ovennævnte ettrins- og tottrinsproduktionsteknikker påstod de samme interesserede parter endelig, at produktionsomkostningerne til QTA er mellem 18 og 36 EUR/ton lavere end for den reneste PTA. Det blev imidlertid fastslået i forbindelse med undersøgelsen, at forskellen i produktionsomkostningerne ikke var betydelig. Under alle omstændigheder er forskelle i produktionsomkostningerne som sådan ikke relevante med henblik på at definere varedækningen, men derimod anvendes de tekniske, kemiske og fysiske egenskaber og de grundlæggende anvendelsesformål. Denne påstand blev derfor afvist.
- (26) Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog en interesseret part sine påstande om, at QTA bør udelukkes fra varedækningen for den undersøgte vare på grund af forskellene i sammensætning og indhold af urenheder, forskelle i produktionsprocessen og produktionsomkostningerne og anvendelsesformål. Kommissionen vurderede imidlertid, at disse forskelle er relativt små og ikke ændrer konklusionen om, at de tekniske, kemiske og fysiske egenskaber og grundlæggende anvendelsesformål både for QTA og den reneste PTA, i alt væsentligt er de samme. Denne påstand blev derfor afvist.
- (27) Af ovennævnte årsager blev kravene om at udelukke QTA fra varedækningen afvist.

3. DUMPING

3.1. Normal værdi

- (28) Kommissionen undersøgte først, om det samlede hjemmemarkedssalg for hver stikprøveudvalgt eksporterende producent var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget er repræsentativt, når det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver eksporterende producent udgør mindst 5 % af det samlede eksportsalg af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden. På den baggrund var det samlede salg for hver af de stikprøveudvalgte eksporterende producenter af samme vare på hjemmemarkedet repræsentativt.
- (29) Kommissionen undersøgte dernæst, om hjemmemarkedssalget for hver eksporterende producent på hjemmemarkedet var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en varetype er repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde til Unionen. For hver eksporterende producent i stikprøven fastslog Kommissionen, at det samlede hjemmemarkedssalg udgjorde mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde til Unionen.
- (30) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af det rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden for at afgøre, hvorvidt det faktiske salg på hjemmemarkedet skulle anvendes som grundlag for beregningen af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.
- (31) Den normale værdi baseres på den faktiske pris på hjemmemarkedet, uanset om salgstransaktionerne har været rentable eller ej, hvis:
- a) salgsmængden, som blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mere end 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og
 - b) de vejede gennemsnitlige salgspriser svarer til eller er højere end enhedsproduktionsomkostningerne.
- (32) I dette tilfælde var den normale værdi det vejede gennemsnit af priserne på alt salg på hjemmemarkedet i UP.
- (33) For en af de eksporterende producenter var betingelserne i betragtning 31 opfyldt, og mængden af rentabelt salg af den samme vare udgjorde mere end 80 % af det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare. For denne eksporterende producent blev den normale værdi baseret på den faktiske hjemmemarkedspris, der blev beregnet som et vejede gennemsnit af det samlede hjemmemarkedssalg.

- (34) Den normale værdi var den faktiske hjemmemarkedspris for kun det fortjenstgivende salg af varettyperne på UP, hvis:
- a) mængden af det rentable salg udgør højst 80 % af den samlede salgsmængde, eller
 - b) den vejede gennemsnitspris for denne varetype ligger under enhedsproduktionsomkostningerne.
- (35) For to eksporterende producenter viste analysen af hjemmemarkedssalget, at mindre end 80 % af det samlede hjemmemarkedssalg var rentabelt. Den normale værdi for disse to eksporterende producenter blev derfor beregnet som et vejet gennemsnit af kun det rentable salg.
- (36) En part påstod, at dennes virksomhed, der producerer PTA, udgør en enkelt økonomisk enhed sammen med den vigtigste forretningsmæssigt forbundne råvareleverandør. Den forretningsmæssigt forbundne leverandør udbetaler også udbytte til den stikprøveudvalgte PTA-producent. Kommissionen bør derfor fratrække den fortjeneste, som den forretningsmæssigt forbundne leverandør opnåede på salg af råvarer til PTA-producenten i stikprøven med henblik på produktion af PTA, i forbindelse med dumpingberegningen. Virksomheden havde beregnet den fortjeneste, der skal fratrækkes, som forskellen mellem købsprisen og de samlede omkostninger til produktion af råvaren.
- (37) Kommissionen afviste påstanden om, at PTA-producenten i stikprøven og den forretningsmæssigt forbundne råvareleverandør udgør én økonomisk enhed, af følgende grunde. Undersøgelsen bekræftede for det første, at den stikprøveudvalgte PTA-producent ikke har aktiemajoriteten i den forretningsmæssigt forbundne leverandør, hvilket betyder, at den ikke alene har beføjelse til at træffe beslutninger for den forretningsmæssigt forbundne leverandør. Da salg af råvaren kun tegnede sig for en mindre del af det samlede salg fra den forretningsmæssigt forbundne råvareleverandør i undersøgelsesperioden, er der for det andet ingen direkte forbindelse mellem fortjenstmargenen for råvaren og det modtagne udbytte.
- (38) For det tredje sælger den forretningsmæssigt forbundne råvareleverandører ikke udelukkende til PTA-producenten i stikprøven, men også til andre kunder. Desuden sælger råvareleverandøren også en række andre produkter til andre kunder. Der er således ikke nogen direkte sammenhæng mellem den forretningsmæssigt forbundne leverandørs salg af råvarer til den stikprøveudvalgte PTA-producent og det udbytte, der udbetales til PTA-producenten i stikprøven.
- (39) For det fjerde køber PTA-producenten i stikprøven råvaren fra den forretningsmæssigt forbundne leverandør til priser inkl. fortjeneste. Disse priser svarer til de priser, som virksomheden betaler ved køb af samme råvarer fra andre ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører.
- (40) For det femte er den stikprøveudvalgte PTA-producents årsregnskaber ikke blevet konsolideret med den forretningsmæssigt forbundne leverandørs regnskaber.
- (41) På grundlag af ovenstående afvises påstanden om, at den stikprøveudvalgte PTA-producent udgør en enkelt økonomisk enhed sammen med den forretningsmæssigt forbundne råvareleverandør. Den procentdel af den fortjeneste, som den forretningsmæssigt forbundne leverandør opkræver fra PTA-producenten i stikprøven, blev følgelig ikke fratrullet købsprisen.
- (42) Efter fremlæggelsen af oplysninger ønskede to interesserede parter at vide, hvorfor Kommissionen ikke anvendte en målfortjeneste med henblik på at fastlægge andelen af det rentable hjemmemarkedssalg ved fastsættelsen af den normale værdi. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 4, anvendes produktionsomkostningerne (faste og variable) pr. enhed plus salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger som et relevant benchmark for at afgøre, om transaktionerne er rentable. Begrebet »målfortjeneste« er ikke relevant i denne sammenhæng, og spørgsmålet afvises derfor.
- (43) De samme parter ønskede også at vide, hvorfor Kommissionen ikke gennemførte en analyse af andelen af det rentable salg på månedsbasis. Undersøgelsen viste ingen begrundelse for, at analysen af det rentable salg eller fastlæggelsen af den normale værdi skulle afvige fra den standardmetode, som omfatter et vejet gennemsnit af den normale værdi baseret på de transaktioner, der fandt sted i hele undersøgelsesperioden. Dette spørgsmål blev derfor afvist.

3.2. Eksportpris

- (44) De stikprøveudtagne eksporterende producenter eksporterede til Unionen enten direkte til uafhængige kunder eller gennem ikke forretningsmæssigt og forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder, der var beliggende udenfor Unionen.

- (45) I tilfælde, hvor de eksporterende producenter eksporterede den undersøgte vare direkte til uafhængige kunder i Unionen, blev eksportprisen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, fastsat på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales ved eksportsalg til Unionen.
- (46) I tilfælde, hvor de eksporterende producenter eksporterede den pågældende vare til Unionen gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder, blev eksportprisen fastsat på grundlag af den importerede vares pris ved første videresalg til uafhængige kunder i Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9.
- (47) I tilfælde, hvor de eksporterende producenter eksporterede den pågældende vare gennem ikke-forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder udenfor Unionen, blev det først konstateret, om salget til de ikke-forretningsmæssigt forbundne virksomheder faktisk var salg med henblik på eksport til Unionen. I disse tilfælde var eksportprisen også den pris, der faktisk blev betalt eller skulle betales for den pågældende vare, når den blev solgt med henblik på eksport til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

3.3. Sammenligning

- (48) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og de stikprøveudvalgte eksporterende producenters eksportpris på grundlag af priserne ab fabrik.
- (49) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev foretaget justeringer for transport, forsikring, håndtering og lastning, emballering, bank- og kreditomkostninger og provision.

3.4. Dumpingmargener

- (50) For de eksporterende producenter i stikprøven sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (51) Følgelig udgør de vejede gennemsnitlige dumpingmargener følgende i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet:

Virksomhed	Dumpingmargen (%)
Hanwha General Chemical Co. Ltd	3,5
Samnam Petrochemical Co. Ltd	0,3
Taekwang Industrial Co. Ltd	0,0

- (52) De fem samarbejdsvillige eksporterende producenter, der er omhandlet i betragtning 7, tegnede sig for hele eksporten til Unionen med oprindelse i Republikken Korea i undersøgelsesperioden i henhold til data fra Eurostat, og de tre eksporterende producenter i stikprøven tegnede sig for mere end 75 % af den samlede eksport til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (53) Kommissionen tog hensyn til den udbredte samarbejdsvilje, den høje grad af repræsentativitet i stikprøven, jf. betragtning 52, og den omstændighed, at kun én af eksportørerne i stikprøven havde en dumpingmargen, der lå over bagatelgrænsen, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 3. For at kunne bedømme, hvorvidt dumpingmargenen for de eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, var under bagatelgrænsen, blev der beregnet en vejede gennemsnitlig dumpingmargen for hele landet. Det kunne konstateres, at denne margen var under ubetydelighedsgrænsen, dvs. 0,8 %.

- (54) Efter fremlæggelsen af oplysninger ønskede to interesserede parter at vide, hvorfor dumpingmargenen for Hanwha (3,5 %) ikke blev anvendt for de to samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven. Som det fremgår af betragtning 53, tog Kommissionen hensyn til den udbredte samarbejdsvilje, den høje grad af repræsentativitet i stikprøven og den omstændighed, at kun én af eksportørerne i stikprøven havde en dumpingmargen, der lå over bagatelgrænsen. I lyset af dette fandt Kommissionen, at det rimeligste skøn over dumpingmargenen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, og over den landsdækkende dumpingmargen burde foretages på grundlag af en sammenligning af en vejte gennemsnitlig normal værdi og en vejte gennemsnitlig eksportpris for så vidt angår de stikprøveudvalgte eksporterende producenter, jf. ovenfor. Det skal desuden erindres, at samme metode tidligere er blevet anvendt i en lignende sag ⁽¹⁾. Dette spørgsmål blev derfor afvist.
- (55) Efter fremlæggelsen af oplysninger påstod en interesserede part, at der var forskelle mellem de koreanske eksportstatistikker og Eurostats importstatistikker. På dette grundlag rejste denne part desuden tvivl om pålideligheden af de data, som var blevet fremlagt af de eksporterende producenter og som Kommissionen anvendte med henblik på at fastlægge dumpingmargenen. Kommissionen bekræftede, at som følge af den fastlagte praksis og som forklaret i betragtning 52 var eksporten til Unionen med oprindelse i Republikken Korea i undersøgelsesperioden blevet baseret på Eurostats data. Der mindes desuden om, at Kommissionen, jf. betragtning 13, indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en konstatering af dumping, og at de data, der blev fremlagt af de eksporterende producenter, blev behørigt efterprøvet i henhold til fastlagt praksis. Denne påstand blev derfor afvist.
- (56) Efter fremlæggelsen af oplysninger præsenterede en interesseret part nye hypoteser og alternative scenarier vedrørende forholdet mellem den normale værdi og eksportprisen og rejste tvivl om, hvorvidt anvendelsen af en beregnet eksportpris og beregnede normale værdier på grundlag af disse scenarier ville have medført andre dumpingmargener. Kommissionen mindede om, at dumpingberegningerne blev baseret på faktiske efterprøvede transaktionsdata, og at de skal fastsættes ved hjælp af metoden i grundforordningens artikel 2. De alternative scenarier, som blev fremlagt af den interesserede part, var ikke i overensstemmelse med grundforordningen og blev derfor afvist.
- (57) Da dumping på landsplan ligger under ubetydelighedsgrænsen, bør der ikke indføres foranstaltninger over for importen af PTA med oprindelse i Republikken Korea.

4. SKADE, ÅRSAGSSAMMENHÆNG OG UNIONENS INTERESSER

- (58) I betragtning af resultaterne om dumping anses det ikke for nødvendigt at forelægge en analyse af skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser.
- (59) Efter fremlæggelsen af oplysninger rejste en interesseret part tvivl om årsagerne til stigningen i eksporten med oprindelse i Republikken Korea til Unionen i 2012. I betragtning af resultaterne om dumping blev det, jf. ovenfor, ikke fundet nødvendigt at forelægge en skadesanalyse. Denne påstand blev derfor afvist.

5. AFSLUTNING AF PROCEDUREN

- (60) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 3, bør proceduren derfor afsluttes, eftersom den dumpingmargen, der er fastslået for så vidt angår Republikken Korea, er mindre end 2 %. De interesserede parter blev underrettet herom og fik lejlighed til at indsende bemærkninger.
- (61) I lyset af ovenstående kunne Kommissionen derfor konkludere, at antidumpingproceduren vedrørende import til Unionen af rensset terephthalsyre og salte deraf med oprindelse i Republikken Korea bør afsluttes uden indførelse af antidumpingforanstaltninger.
- (62) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 —

⁽¹⁾ Se betragtning 27-30 i Kommissionens afgørelse 2011/32/EU af 19. januar 2011 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af rensset terephthalsyre og salte deraf med oprindelse i Thailand (EUT L 15 af 20.1.2011, s. 22).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Antidumpingproceduren vedrørende importen af terephthalsyre og salte deraf af renhed på 99,5 vægtprocent eller derover, som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 2917 36 00 (Taric-kode 2917 36 00 10) med oprindelse i Republikken Korea afsluttes.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juni 2017.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

AFGØRELSE Nr. 2/2015 TRUFFET AF ASSOCIERINGSUDVALGET EU-CHILE**af 30. november 2015****om erstatning af artikel 12 i afsnit III i bilag III til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side, for så vidt angår direkte transport [2017/958]**

ASSOCIERINGSUDVALGET EU-CHILE HAR —

under henvisning til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side ⁽¹⁾, særlig artikel 38 i bilag III, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 12 i afsnit III i bilag III til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side (»aftalen«) fastsættes det, at præferencetreatment kun gælder for varer, der opfylder betingelserne i bilag III, og som transporteres direkte mellem Republikken Chile (»Chile«) og Den Europæiske Union.
- (2) Chile og Den Europæiske Union har siden ikrafttrædelsen af aftalen indgået adskillige aftaler med handelsmæssigt indhold, som har givet de økonomiske aktører mulighed for at tilpasse deres eksportstrategi for at spare omkostninger og reagere bedre på efterspørgslen på markedet.
- (3) Chile og Den Europæiske Union er blevet enige om at ændre artikel 12 i afsnit III i bilag III til aftalen for at give de økonomiske aktører større fleksibilitet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 12 i afsnit III i bilag III til aftalen vedrørende direkte transport erstattes af teksten i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft 90 dage efter datoen for den sidste meddelelse fra parterne om, at de nødvendige nationale retlige procedurer er afsluttet.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2015.

På Associeringsudvalget EU-Chiles vegne

Edgardo RIVEROS
Viceudenrigsminister, Chile

Roland SCHAEFER
*Viceadministrerende direktør for Nord- og Sydamerika,
EU-Udenrigstjenesten*

⁽¹⁾ EFT L 352 af 30.12.2002, s. 3.

BILAG

»Artikel 12

Direkte transport

1. Den præferencebehandling, der er fastsat i henhold til denne aftale, gælder kun for produkter, der opfylder betingelserne i dette bilag, og som transporteres direkte mellem Den Europæiske Union og Chile. Dog kan produkter transporteres gennem andre territorier med omladning eller midlertidig oplagring i disse territorier, såfremt produkterne er forblevet under toldmyndighedernes tilsyn i transit- eller oplagringslandet og dér ikke har undergået anden behandling end anbringelse eller påføring af mærker, etiketter eller segl, losning, lastning, opdeling af sendinger eller enhver behandling, der skal sikre, at deres tilstand ikke forringes.

2. Stk. 1 anses for overholdt, medmindre toldmyndighederne har grund til at tro, at det modsatte er tilfældet. I så fald kan toldmyndighederne kræve, at importøren godtgør overholdelsen, hvilket kan gøres ved hjælp af ethvert hensigtsmæssigt middel såsom kontraktmæssige transportdokumenter som f.eks. konnossementer eller faktuelle eller konkrete beviser på grundlag af mærkning eller nummerering af kolli eller enhver form for bevis med tilknytning til selve varerne.«

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA